

Imamo medije, jesmo li informisani?

Darko Šuković

U posljednju deceniju prošlog vijeka Crna Gora je ušla sa dvije ozbiljne medijske kuće: RTV CG i Pobjeda. Slika tadašnjeg stanja u medijima potpunija je ako se zna da je početkom 1998. godine, TVCG imala samo 12% svoje produkcije dok je ostatak preuzimala sa RTS. Na tržištu printanih glasila, apsolutno je dominirala tzv. beogradska štampa. Danas, crnogorsku medijsku scenu čine četiri dnevna lista, četiri televizije s nacionalnom frekvencijom, više od pedeset radio stanica, dvadesetak lokalnih javnih servisa i sve veći broj portala. Istovremeno, kablovski operateri doveli su desetine inostranih tv kanala u barem 2/3 crnogorskih domova.

Da li je tako masivna ponuda garant dobre informisanosti građana Crne Gore. Utiče li na kvalitet produkcije činjenica da je na tržištu tek 6-7 miliona eura od oglašivača i 12-14 budžetskih miliona za Javni servis? Da li je, uopšte, iz ugla vlasnika i osnivača, svrha postojanja medija informisanje, edukacija i zabava ili kombinacija biznisa i političkog uticaja? Kakvu ulogu u podizanju nivoa kvaliteta novinarstva ima „strani faktor“: esnafska udruženja, ambasade, briselske kancelarije, donatori i drugi? Konačno, koliko je crnogorsko javno mnjenje sposobno da razlikuje pošteno novinarstvo od spinovanog?

***Darko Šuković** je urednik radija i portala Antena M. U novinarstvu je skoro tri decenije. Počeo je u Radiju Titograd (danas Radio Crne Gore), a sredinom 1990-ih bio je urednik Antene M. Od 1998. do 2001. godine, bio je na funkciji zamjenika glavnog urednika TVCG, nakon čega se vratio u Antenu M. Bio je glavni urednik prvog nezavisnog političkog magazina u Crnoj Gori („KRUG“), a u periodu 1992-1998. pisao je za „Monitor“ i brojne nedjeljnike u državama bivše SFRJ. Od 2002. godine, autor je TV intervjua „Živa istina“.*

**Srijeda, 1. novembar 2017. godina
12-13h. Sala 5**